

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κα' ἀποκοπὴν.

Ἐπὶ τῆς Βουλῆς.

Μ' ὄλον ὅτι ἡ ἡμετέρα Βουλὴ πρὸ δύο ἐβδομάδων ἐπεράτωσε τὰ ἔργα τῆς, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι ἡμῶν ἐπανήλθον ἤδη εἰς τὰς ἐστίας τῶν, οὐχ' ἦτον ἡ νομοθετικὴ ἐργασία ἐκείνης καὶ ἡ πορεία τούτων ἐξακολουθοῦσι νὰ ᾧσιν εἰσέτι τὸ κυριώτερον ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου· συνεπῶς οὐδὲ ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ἀπεσπάσθη τελείως ἀκόμη ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου. Τοῦτο δὲ εὐλόγως, διότι ἐνῶ πάντοτε ἡ νομοθετικὴ ἐργασία τῶν ἀντιπροσωπικῶν σωμάτων ἐνδιαφέρει σπουδαίως τοὺς διοικουμένους, ἡ ἀρετὴ διανύσασα τὴν αὐτῆς σύνοδον Βουλὴ ἐκέκτετο διὰ τὸ ἔθνος ἔξοχον σπουδαιότητα καὶ διὰ τὰς περιστάσεις ἃς ἐκλήθη νὰ ρυθμίση καὶ διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς νομοθετικῆς ὕλης ἣν ἐπεξεργάσθη καὶ διὰ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐπαγγελίας τῆς κλπ.

Ἀλλὰ καὶ τοιαύτη οὕσα ἡ Βουλὴ δὲν ἔσχε δυστυχῶς ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ ἢ μόνον ἀπολογητὰς καὶ κατηγοροῦς, οὐδαμῶς δὲ δικαστὰς ἀμερολήπτους καὶ ἀδεκάστους, ἵνα διευκολύνωσι τὸ κοινὸν εἰς τὰς περὶ αὐτῆς κρίσεις του, διὰ τῆς ἀπροσωπολήπτου ἐρεύνης τῶν πραγμάτων, οὐδὲ ἀπληλαγμένους πάσης χριστικῆς ἢ ἐχθρικῆς διαθέσεως, ἵνα παρέγωσι τὰ πιστὰ περὶ τῆς εὐθυδικίας τῶν. Ἄφ' ἧς ἡ Βουλὴ συνεκλήθη καὶ μέχρι σήμερον αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες κατηνάλωσαν θησαυροὺς πατριωτικῆς ἐργασίας εἰς ἀπειράριθμα ἄρθρα, αἱ μὲν ἵνα ἐξάρασι μέχρις οὐρανοῦ, αἱ δὲ ἵνα καταρασθῶσι καὶ καταδικάσωσι τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων. Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες, ὀλίγαι μὲν ἀλλ' εὐσταθεῖς μαχηταί, ἐν θελκτικῇ συναυλίᾳ ἐπικροτοῦσιν ἄνευ ἐπιφυλάξεως εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς, ἐξαίρουσι τὸν πατριωτισμὸν τῆς, ἀποθαυμάζουσι πᾶσαν αὐτῆς κίνησιν, εἴτε πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἴτε πρὸς τὰ ὀπίσω θαινουσάν. Δὲν εὐρίσκουσι λέξεις ἵνα τὴν ἐπαινώσωσιν ἀποχωρώντως διότι ἀπεστέρησε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς τὴν πρῶην Κυβέρνησιν τοῦ τόπου, ἣτις ἐγένετο ἕναχος ὄλων τῶν γνωστῶν ἐγκλημάτων, οὐδὲ τοῦ τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἐξαιρουμένου καὶ ἀνύψωσε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἄνδρα παρέχοντας τὰ ἐχέγγυα ἀμέμπτου πολιτείας. Τὰ ἐν τῇ δημοσιότητι ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τούναντιου, ὡς εἶπεν, σχίζονται ἵνα δείξωσι τῷ εὐπατήτῳ κοινῷ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξαπατήθησεν ὑπὸ ἐπιτηδεῶν συκοφαντικῶν ἐγένετο τυφλὸν ὄργανον πολιτικῶν κερδοσκοπῶν οἵτινες δὲν ἠρέσθησαν μόνον νὰ ρίψωσι τῆς ἀρχῆς ἄνδρα ἐπεκτείνοντας τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλὰ καὶ προσπαθήσαντας, εἰς μάτην βεβαίως, νὰ στιγματίσωσιν ὡς κοινούς ἐγκληματίας ἄνδρα τοῦ τόπου ἐπιφανεῖς, σπουδαίας προσενεγκόντας εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας ἐκ παλαιοῦ, καὶ νὰ καταστήσωσι τὸ ἔθνος πρὸς αὐτοὺς δόξιστον καὶ ἀγνώμον. Πᾶσα πρᾶξις τῆς Βουλῆς ταύτης ἐστὶ διὰ τὰ φύλλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως μία προδοσία, μία παγίς.

Καὶ οὕτω μὲν ἔκρινε καὶ κρίνει ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τὴν Βουλὴν εἰς τὸ σύνολον καὶ ἐν τῇ

γενικῇ ἐπισκοπῇ τῆς ἐνεργείας τῆς· ὅλα μὲν τὰς αὐτὰς κεχρωματισμέναις διόπτραις ἐκτιμᾷ καὶ τὴ καθ' ἑκαστὰ τῶν ἔργων αὐτῆς. Πάντα τὰ νομοσχέδια τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προτεθέντα καὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέντα, ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῶν διαταγμάτων τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῶν νέων ἐπαρχῶν, μέχρι τοῦ τῶν νομικῶν συμβούλων καὶ τὰ διάμεσα τούτων, περὶ συγκοινωνίας, Κωπαίδας, στρατολογικὰ κτλ. ἐνεπνεύθησαν, κατὰ τὰς φίλα φρονούσας τῇ Κυβερνήσει ἐφημερίδας, ὑπὸ μόνου τοῦ κοινῶν συμφέροντος καὶ ὑπὸ μόνης τῆς ἐπιθυμίας ἵνα τὸ ὑπουργεῖον ἐφοδιαζόμενον διὰ τῶν τελειωτέρων ἀναπορεύκτων μέσων, δυνήθῃ νὰ διοικήσῃ κατὰ προδιαγεγραμμένον προγραμμα, οὕτως ἢ πραγματοποιήσῃ προώριστα ἢ ἀνυψώσῃ μὲν ἐξωτερικῶς εἰς περικλῆν Κράτους ἀξιοσεβαστοῦ τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν εὐδαιμονίσῃ δὲ ἐσωτερικῶς. Ἐξ ἀντιθέτου αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετ' ἴσης ἀκλονήτου πεποιθήσεως καταγγέλλουσιν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον ὑποστηρίζομενον ὑπὸ ἰσχυρᾶς πλειονοψηφίας μεθ' ἧς διαμερίζεται τὰ ἐκ τῆς ἐξουσίας λάφυρα, οὐδεμίαν ἄλλην ἀπ' ἀρχῆς εἶχε σκέψιν, εἰμὴ πῶς νὰ κορέσῃ πάθη προσωπικὰ κατ' ἐπιφόδων ἀντιπάλων. Ἴνα δὲ σύρῃ ὀπισθὲν του, τὸ ἐπικατάρατον τοῦτο ὑπουργεῖον, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ συγκρατήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν φάλαγγά του, ἐδέξσε νὰ θυσιάσῃ ἀπότους πρὸς αὐτοὺς τὰ κοινὰ συμφέροντα ἢ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν διὰ περιττῶν δαπανῶν, δημιουργοῦν ἀπειρίαν θέσεων ἐν αἷς ἐγκατέστρεψε τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς κομματάρχισκους τῶν βουλευτῶν.

Ἰδοὺ ποῖα στοιχεῖα ἐκτιμήσεως παρέχονται πρὸς τὸ ἔθνος, παρὰ τῶν ἀξιούντων νὰ διαφωτίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, περὶ τῆς στάσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, περὶ τῆς προαγωγῆς ἢ ὀπισθοδρομήσεως αὐτῶν. Ἡθελέ τις εἶπει ὅτι οἱ δημοσιογραφούντες ἐν Ἑλλάδι ἀγωνίζονται μᾶλλον νὰ συσκοτίσωσι τὴν διάνοιαν τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἐκτιμῇ τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἢ νὰ διαφωτίσωσι αὐτὴν δι' εἰλικρινοῦς συζητήσεως· φαίνονται μᾶλλον ὅτι ἀπὸ κοινῶν, ἀφου ἐπιμελῶς ἀποκρύψωσι τὸν μίτον ὅστις φέρει εἰς τὴν λύσιν ἐκάστου ζητήματος καὶ περικαλύψωσιν αὐτὸ μὲ τὴν ἀχλὴν τῶν προβαλάμων τῶν κομμάτων, ἀπευθύνουσι πρὸς τὸ ἐλεπεπληγμένον κοινὸν τὸ λόγιον τοῦ ποιητοῦ:

Devine si tu peux,
et choisis si lu P'ose!

(Μάντευσον ἐὰν δύνασαι, καὶ ἐκλεξὸν ἐὰν τολμᾷς!) εἶναι λοιπὸν ἄπορον ἐὰν τὸ ἔθνος ἐν τῷ κυκεῶνι τούτῳ οὔτε νὰ μαντεύσῃ τί δύναται, οὔτε νὰ ἐκλέξῃ, καὶ ἐὰν συνεχῶς ἀποβαλῇ τὸ ἔρμαιον τοῦ πρώτου τυχόντος ἐπιτηδαιωτέρου ἀγύρτου; εἶναι ἄπορον ἐὰν ἀκόμη σήμερον τὸ ἔθνος οὐδεμίαν ἔχει σαφὴ γνώμην περὶ τῆς χρησιμότητος ἢ τοῦ ζημιώδους τῶν σπουδαιωτέρων νομοθετημάτων, δι' ὧν ἐπλούτησεν ἡ τελευταία Βουλὴ τοὺς Κώδικας τοῦ Κράτους; Ἐὰν οὐδεμίαν ἔχει γνώμην περὶ τῶν σπουδαιωτέρων νομοθετικῶν μέτρων, δι' ὧν ἀνέλαβε βαρυτάτας ὑποχρεώσεις καὶ ὑπερ

ῶν προσεξώφλησε μακρὸν μέλλον; εἶναι ἄπορον ἐὰν δὲν ἔχη σαφὴ ἴδεαν ἐὰν ἡ τελευταία νομοθετικὴ καὶ πολιτικὴ ἐργασία ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἔπεινε εἰς βελτίωσιν τῆς θέσεώς του ἢ εἰς υφίπτασιν τῶν δεινῶν του καὶ συνεπῶς ἴσταται ἀδιάφορον καὶ πρὸ ὅσων ἐγένοντο καὶ πρὸ ὅσων δὲν ἐγένοντο; καὶ οὕτω σφραγίζεται παρ' ἡμῖν πᾶσα Κυβέρνησις τοῦ κυριωτέρου αὐτῆς βάρους, τὸ πεφωτισμένον καὶ ενεργὸν κοινὸν φρόνημα;

Ἐὰν ξενὸς τις ἤθελεν ἐκ τύχης ἀναγνῶσθαι τὰς ἐφημερίδας τὰς φίλας τῇ Κυβερνήσει, ἤθελεν οὐκ ἀπεικόντως μακαρίσει τὸν τόπον, δι' ὅσα αἰὲν γένει ἀπειογᾶσσο τοῦ ὑπουργεῖον καὶ δι' ὅσα παρελίπε νὰ ποιάσῃ. Ἐὰν δὲ πάλιν τούναντιον ἤθελεν ἀναγνῶσθαι τὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἤθελε βεβαίως πεισθεῖ ὅτι εὐρίσκειται εἰς τόπον ὅπου λησταί καὶ προδόται κυβερνοῦν καὶ ὅτι ἡ κυβερνησις αὐτοῦ εἶναι τὸ κεφάλαιον πάσης θίας, πάσης ἀυθαιεσίας, ἣτις τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις πολὺ ἀπέχομεν καὶ ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ σημείου, καὶ περὶ τούτου μαρτυροῦσιν εὐγλωττως αὐτὰ τὰ πράγματα, ἢ θέσις ἢ δημιουργηθεῖσα εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῆς νέας Βουλῆς καὶ τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἣς τὴν ἐκτιμῶσιν τὸ ἔθνος ζητεῖ, δὲν εὐρηται εἰς τὰ δύο ἄκρα, εἰς ἐκάτερον τῶν ὁποίων μᾶς σύρει ἐκάτερα τῶν δημοσιογραφικῶν στρατιῶν, ἀλλ' εἰς μέσον τι σημεῖον ἐνθῆ οὐδεὶς μᾶς ἀγει πρὸς φωτισμὸν τῆς θέσεώς μας.

Καὶ οὐ μόνον οὐδεὶς μᾶς ἀγει εἰς τὸ μέσον ἐκεῖνο σημεῖον, ἀλλ' οὐδ' ἐπιτρέπουσιν οἱ πρωτοστάται τῶν ἄκρων εἰς τινα νὰ στηθῇ ἐπ' αὐτοῦ καὶ νὰ κρίνῃ τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τούτου τοῦ σημείου καὶ νὰ ἐπιλήσῃ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ κοινὸν ἐν ὀνόματι τῶν συμφερόντων του. Οἱ χοροστατοῦντες παρ' ἡμῖν εἴτε ἐν τῇ πολιτικῇ, εἴτε ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, δύνανται νὰ ἐνοήσωσι καὶ νὰ χωνεύσωσι τὰ πάντα ἀκόπως καὶ μόνον δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐνοήσωσι καὶ νὰ χωνεύσωσι τοὺς ἀνεξαρτήτως τῆς πατρίδος κρίνοντας τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ ἀποφαινομένους περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀτομικοῦ κριτηρίου των. Ποσάκις οἱ ὀλίγοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογραφούντων, οἱ μὴ ἐμπνεόμενοι εἰς τοὺς ἀντιθαλάμους τῶν κομμάτων καὶ ἐξ αὐτῶν μὴ ἀρῶμενοι τὰς πεποιθήσεις των, ἤκουσαν παρὰ τῶν μεγαλοσχημῶν συναδέλφων των τῆς πρωτευούσης, ὅτι μὴ ψέγοντες ἐν πᾶσι ἐν κόμμα καὶ μὴ ἐπαινοῦντες ἐκ συστήματος τὸ ἕτερον, προδοτικῶς ἐπιτελοῦσι τὸ ἐκῆτων ἔργον, καὶ ποσάκις δὲν ἐξήσκησαν εἰς θάρος τῶν ἀτυχῶν τούτων ἀνεξαρτήτων τὴν εὐστροφίαν τῆς εἰρωνος γλώσσης των οἱ τρόφιμοι τῶν πατριῶν; Σὰς ἀνέχονται, ἀντιπάλους των ἐν πᾶσι, σὰς ἀνέχονται ὕβριστὰς των καὶ συκοφάντας των, ἀλλ' οὐδαμῶς σὰς ἀνέχονται κριτὰς ἀμερολήπτους καὶ ἐὰν κατὰ τὸ ἥμισυ εἴδοτε σύμμαχος αὐτῶν καὶ ὁμόφρων. Μιμοῦνται ἄρ' γε τὴν ἀλώπεκα τοῦ μύθου; ἢ κατανοοῦσι ποῖα ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἐργασίας, ἐὰν μίαν ἡμέραν ἢ σπουδαιότερα μερὶς τοῦ τύπου ἤθελεν ἀνακτῆσαι τὰ ἐπὶ τῆς ἐκῆτης διαπονοίας δικαίωματα, αἵτινα ἐσφετερίσθη ἡ πατρίς;

διὰ μέσων διαφθοράς ἀκατονομάστων;

“Οπως ποτ’ ἂν ἡ μεγάλη μερὶς τοῦ ἔθνους, καὶ δὴ ἡ νοημονεστέρη, βαρέως φέρει τὸ σύστημα τῆς ἐφημεριδογραφίας ἐν τῇ ἐκτίμησιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ μετὰ στοργῆς ἀποβλέπει ὅσημέραι πλεῖστον εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἐργάτας τοῦ λόγου οἵτινες ἔταμον εἰς ἑαυτοὺς ἄλλην ὁδὸν εἰς τὴν μερίδα ταύτην ἀνήκων ὁ φορολογούμενος, καὶ τὴν ἐκτίμησιν ταύτης περὶ πολλοῦ ποιούμενος θέλει ἐπιχειρήσῃ νὰ κρίνῃ εἰς τὸ προσεχὲς τὰ ἔργα καὶ τὴν πολιτείαν τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ κυριώτερα αὐτῶν γνωρίσματα, κατὰ τὸ οἰκτεῖον αὐτῷ σύστημα.

Εἰδήσεις ἐκ Ῥωσσίας.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας μαθηάνομεν, ὅτι ἐδημοσιεύθησαν οἱ νέοι ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόροι καὶ τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου καθ’ ἡμᾶς, μετὰ τῶν φόρων τούτων τῶν τὰ πολλὰ ἐπιζημιῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος μας, ἐν καὶ ἡμῶν 1 1/2 ρούβλιον χρυσοῦν τὸ πούτιον—ὁκάδα 12 καὶ 3/4—ἴσον δραχμᾶς 220 κατὰ χιλιάδα λιτρῶν Ἑνετικῶν!!!

Καὶ ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν ρούβλια χρυσᾶ 2 δύο τὸ πούτι, ἴσον λεπτά 80 ὀγδακόντα κατ’ ὀκάδ.

Τώρα πλέον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν θετικῶς καὶ μὲ λύπην μας ὅτι ἐκλείσθη πλέον ἡ εἴσοδος τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν τῶν δύο προϊόντων μας εἰς τὸ Ῥωσικὸν Κράτος. Ἄλλ’ ἡ Κυβέρνησις μας; τί κάμνει; δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς νὰ εἰπώμεν ἔχει ἄλλας σπουδαιότερας ἀσχολίας, καὶ δὲν χάνεται διὰ τοιαῦτα ἀνάξια λόγου πράγματα.

Καὶ διὰ τὴν σταφίδα εἶναι μικρὸν διὰ σήμερον τὸ κακόν, ἐπειδὴ ὀλίγη εἰσαγωγή ἐγένετο, διὰ τὸ μέλλον ὅμως ἠδύνατο ν’ ἀποβῇ καὶ ἡ Ῥωσία ἕνας καλὸς πελάτης, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐλαίας εἶναι καταστροφὴ αὐτοῦ τοῦ προϊόντος, διότι ἐξαγωγή τούτου μόνον διὰ τὴν Ῥωσίαν γίνεται, καὶ πολὺ μικρὰ πράγματα διὰ τὰς Ἡγεμονίας.

Οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐπῆλθον αἴφνης καὶ ὡς κεραυνός, ὅπως ἔρχονται ἀπαραβάτως καὶ συνήθως οἱ Ἑλληνικοὶ φόροι, ἦσαν γνωστοὶ πρὸ δύο μῶνων παγκοσμίως, καὶ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ κάτι, καὶ ἴσως θὰ ἐπετύγγανεν, ἀλλὰ ὡς μαθηάνομεν, καὶ μετὰ τὴν βροντώδη ταύτην δημοσίευσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τούτων, λέγει ὅτι οὔτε γνωρίζει οὔτε ὑπόνοιαν τινα ἔλαβεν. Κρίμα ἑστὰ Προξενικὰ καὶ ἑστὰ Πρεσβειακὰ ἔξοδα. Ἀπελπισία εἰς πάντα τὰ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐξαρτώμενα. Ὅτι κάμει ἢ ἐπιμέλεια καὶ ἡ πλάτη, ἦτοι ἡ ἐργασία τῶν ἀτόμων ἀλλὰ μήπως ἀφίονται τούλάχιστον ἐλευθεῖα τὰ άτομα; ἀπὸ πόσας ἀνοήτους καὶ ἀσκόπους καὶ ἐπιβλαβεῖς διατυπώσεις δὲν ἐμποδίζονται;

Ἐν Πάτραις τὴν 1 Ἰουλίου 1882. III

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸν κ. Δήμαρχον ἡμῶν, ἀπουσιάσαντα ἐπ’ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κέρκυραν, ἀνεπλήρωσεν εἰς τὰ δημαρχικὰ καθήκοντα ὁ πρῶτος δημαρχικὸς πᾶροδος κ. Π. Ῥουπακιώτης ἴσως ἐπὶ πολὺ εἰσέτι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀναπληρῶν τὸν κ. Δήμαρχον καὶ θὰ δημαρχεῖ τὸν Δήμον Πατρῶν ὁ κ. Ῥουπακιώτης.

— Ἡ Διεύθυνσις τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, τῇ συστάσει τοῦ ἀξιότιμου Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματός της κ. Κ. Στρούμπου, προσήνεγκεν εἰς τὸ παρ’ ἡμῶν Πτωχοκομεῖον δραχμᾶς πεντακοσίας, ἃς δι’ ὥραιας ἐπιστολῆς διεβίβασεν προχθὲς οὗτος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος Ἐπιτροπέαν. Ἡ Ἐπιτροπέα αὕτη εὐγνωμόνως ἀποδεχθεῖσα τὴν δωρεάν, παρέδωκε τὰ ὀνόματα τῶν φιλανθρώπων δωρητῶν εἰς τὰς εὐλογίας τῶν πενήτων καὶ ἀνέγραψεν αὐτὰ εἰς τὸν πίνακα τῶν εὐεργετῶν τοῦ Καταστήματος.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ἡ ἀναλαβούσα τὴν στρώσιν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας καὶ ἐντεύθεν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα, προτίθεται νὰ ποιηθῆται ἀνυπερθέτως ἑναρξιν τῆς κατασκευῆς του κατὰ τὰς ἀρχὰς προσεχῶς Ὀκτωβρίου καὶ τοῦτο ἐκ διαφόρων σημείων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ὅτι ἤδη ποιεῖται τὰς προμηθειὰς τοῦ ἀναγκαίου ὕλικου καὶ ὅτι προσεχῶς ἀνακένονται ἐξ Ἑυρώπης οἱ ἐπιβλέψοντες τὸ ἔργον μηχανικοί. Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν μετὰ τὴν αὐτῆς ἀνυπομονησίας ἀναμένει τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ τόσα ἀναρτᾷ ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα τοῦ τόπου, ὥστε πᾶσα πληροφορία περὶ τῆς ἐξασφαλισθείσης συντελέσεώς του ἐστὶν ἀγγελμα εὐφρόσινον, καὶ ὡς τοιοῦτον μεταδίδομεν καὶ τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

— Ἡ τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν ἔργων ἔταιρία τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀνέλαβε διὰ συναγωνισμοῦ μειοδοτικῆς δημοπρασίας τὴν κατασκευὴν τοῦ πέμπτου τμήματος τῆς Ἑθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Καλάβρυτα, ἀντὶ δραχμῶν 440 χιλ. περίπου. Τὸ τμήμα τοῦτο ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ χωρίου Καλάου τῶν Νεζερῶν καὶ φθάνει μέχρι τῆς πόλεως Καλαβρύτων, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ γραμμικῶν μέτρων 36,189, καὶ δι’ αὐτῶν συντελεῖται ἡ πρώτη ἀξία λόγου ἐν τῷ νομῷ ἡμῶν Ἑθνικῆς ὁδοῦ, ὑπὲρ ἧς κηρύχθησαν δύο γενεαὶ συμπολιτῶν μας. Ἡ ἐργολάβος ἔταιρία διὰ τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας ὑποχρεοῦται νὰ ποιήσῃτε ἑναρξιν τοῦ ἔργου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως τῶν πρακτικῶν, νὰ φέρῃ δ’ αὐτὸ εἰς πέρας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀνυπερθέτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἡ ἀξιοπιστία καὶ τὸ ἀξιοχρεὸν τῆς ἀναλαβούσης τὸ ἔργον ἔταιρίας εἰσὶν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις οὐ μόνον περὶ τῆς καλλίστης ἐκτελέσεώς του, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ταχείας συντελέσεώς αὐτοῦ τὴν ἀνάληψιν δημοσίου ἔργου δικού, ὑπὸ ἔταιρίας παρεχούσης πᾶσαν πίστιν καὶ ἐδραζομένης ἐπὶ σημαντικῶν κεφαλαίων, δέον νὰ θεωρησώμεν ὡς γεγονός πολυσήμαντον καὶ ὡς ἀρχὴν ἀπελευθερώσεως τῶν δημοσίων ἔργων ἀπὸ τὴν κακὴν πίστιν καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἀχρηματίας δεινὰ ἐργολάβων ἀφεργεγίων, εἰς ἃ ὀφείλομεν τὴν ἐλαττωματικὴν τῶν τῶς ἐπιτελεσθέντων παρ’ ἡμῶν δημοσίων ἔργων κατασκευῆν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν’ ἀναγράφωμεν ἐνταῦθα πῶς ἐν Ἑλλάδι ἐπιτελοῦνται τὰ δημόσια ἔργα παρ’ ἐργολάβων μὴ στοιχομένων εἰς ὑπολογισμοὺς ἀσφαλεῖς οὐδ’ εἰς κεφάλαια ἐπαρκῆ, ἀλλ’ εἰς εὐφρεῖς συνδυασμοὺς ἀντιθέτων συμφερόντων, εἰς προστασίας φίλων ἰσχυρῶν, ἐστὶν δ’ ὅτε καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν χαρακτηριστῶν, διὰ νὰ ἐκτιμῶμεν ἐπαρκῶς τὸ γεγονός τῆς ἀναλήψεως δημοσίων ἔργων παρ’ ἔταιρίας ἐργαζομένης ὑπὸ τὰ φῶτα εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀφθονούσης κεφαλαίων. Ἰπὸ διττὴν ὄθεν ἐποψὴν χαίρουσιν οἱ παρ’ ἡμῶν φιλοπρόδοι ἐπὶ τῷ ἀποτελέματι τῆς ῥηθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασίας, πρῶτον, διότι ὅσον οὕτω συντελεῖται ὁδὸς χρησιμωτάτη προορισμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ζωτικώτατα συμφέροντα δύο ἐπαρχιῶν, καὶ δεύτερον, διότι τοῦ δημοσίου τούτου ἔργου ἡ ἐκτέλεσις ἀνετέθη εἰς ἐργολάβον παρέχοντα πᾶσαν πίστιν περὶ τῆς καλλίστης καὶ ταχυτάτης συντελέσεώς του. Ἐν τούτῳ γενόμενοι, δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν καὶ πρὸ ἐτέρου μειονεκτικῆς παρομαρτούντος δυστυχῶς τὰ παρ’ ἡμῶν ἰδικὰ ἔργα. Οὔτε ἡ νομοθετικὴ οὔτε ἡ Κυβερνητικὴ πρόνοια ἐπελήθη εἰσέτι τῆς μελέτης τῆς συντηρήσεως τῶν στρωσμένων ὁδῶν ἐν γένει καὶ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς στρώσεως τῶν ὁδῶν πρὸς τὴν συντήρησίν των, ἧς ἄνευ ἐκείνη εἶναι αἰτία ἀσκόπου δαπάνης καὶ ἔργον ἀτελεύτητον. Παρ’ ἡμῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδία ἔτη πολλὰ ἐστρώθησαν δημόσια καὶ δημοτικὰ ὁδοὶ ἀντὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς, ἀλλ’ οὐδεμίαν ἐλήθη πρόνοια περὶ συντηρήσεώς των, οὕτω δὲ μετὰ μικρὴν αἰδοῖ αὐταὶ ἐφθάρησαν διὰ τῆς χρήσεως καὶ ἀπέβησαν ἀδιάβατοι, διότι ἀπέβησαν πάντι ἀνεπιτή-

ρηται ὁπόταν δ’ ἡ φθορὰ φθάσῃ εἰς σημεῖον ἀνοικονόμητον, μέχρι οὐ πιστῶθῃ ἡ ἀνάγκη τῆς διορθώσεως καὶ διατρέξῃ ἡ σχετικὴ ἐνέργεια τὴν ἀνοιούσαν κλίμακα τοῦ ἡμετέρου γραφειοκρατικοῦ συστήματος, ἡ καταστροφὴ ἐπέρχεται τελεία καὶ δέον ν’ ἀρχίσωμεν αὐθὺς ἀπ’ ἀρχῆς. Συμβαίνει συνεχῶς, κατὰ τὸ παρ’ ἡμῶν ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς διαίρεσεως ἐκάστης κατασκευαζομένης ὁδοῦ εἰς τμήματα, ἐνῶ συνετελέσθη τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον αὐτῶν τμήματα, καὶ παρεδόθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ κοινού. Ἄμα τελεσθῇ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον, δέον ν’ ἀρχίσωμεν ἵπὸ τὰ πρῶτα, διότι κατεστράφησαν καὶ ἡ ὁδὸς δὲν ἔχει ἀφετηρίαν, οὐδὲ τέρμα, οὐδὲ χρησιμότητα τινα αὕτω δὲ κατηρτίσαμεν σύστημα ὁδοποιεῖς διάλληλον ὅπερ εἰς οὐδεμίαν φέρει διέξοδον. Ἐντούτοις πανταχοῦ τοῦ κόσμου δὲν δύναται νὰ ἐνοηθῇ ὁδοποιεῖς ἄνευ ὁδοποιεῖς σκοπῶν ἐχοῦσης τὴν συντήρησιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν δημοσίων καὶ ἐθνικῶν ὁδῶν, πολυλαχοῦ δὲ ἡ ἐπιχειρήσις τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδικῶν ἔργων συνεχρῆται τῇ διατηρήσει αὐτῶν εἰς τὸν αὐτὸν ἐργολάβον καὶ ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν, ὅπερ συμβάλλει καὶ εἰς τὴν ἐντελεστέραν καὶ στερεωτέραν κατασκευὴν αὐτῶν ἀρχικῶς. Ἄλλως τε ἡ φύσις καὶ ὁ προορισμὸς τῶν ὁδικῶν ἔργων ἐπιβάλλει ἐπιτακτικῶς ὑπὲρ αὐτῶν τὴν περὶ διηνεκῶς ἐπιτηρήσεως πρόνοιαν, διότι ὑπὲρ πάντα τ’ ἄλλα ἔργα τῆς τέχνης ταῦτα ὑπόκεινται εἰς διηνεκὴ φθοράν. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ παρ’ ἡμῶν ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ὁδοποιεῖς, τοῦ νὰ κατασκευάζωμεν δηλ. ὁδοὺς καὶ νὰ μὴ φροντίζωμεν πλέον περὶ αὐτῶν, εἶναι σύστημα ἀκαταλόγιτον, μὴ ἔχον ἄλλο ἀποτέλεσμα ἢ τὴν σπατάλην τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ πράξει ἕτερον ἐμφρονέστερον καὶ μαρτυροῦν πλεονέστερον μέριμναν ἐπὶ ἀντικειμένου ὑφίστης σημασίας καὶ δι’ ὃ τὸ ἔθνος ὑποβάλλεται εἰς θυσίας ὑπερμέτρους.

— Ἡ αὕτη ἔταιρία τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων ἐποιήσατο πρὸ τινων ἡμερῶν προτάσεις τῷ ἡμετέρῳ δήμῳ περὶ ἀνεγέρσεως ἐνταῦθα καὶ συντηρήσεως κοινῶν Σφαγείου κατὰ τὰ ἐντελεστερα Ἑυρωπαϊκὰ πρότυπα καταστημάτων τοιοῦτου εἶδους καὶ ὅτι αἰ περὶ τούτου προτάσεις τῆς μελετῶνται ἤδη παρὰ τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἔλλειψις παρ’ ἡμῶν τοιοῦτου καταστήματος ἐγένετο πρὸ πολλοῦ ἐπαίσθητη, τὰ δ’ ἐκ ταύτης μειονεκτικώτατα καὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν κατοικῶν εἰσὶν οὐκ ὀλίγα. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ προτάσεις τῆς ἔταιρίας θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην, διότι εἶνε καιρὸς, φρονούμεν, πλέον νὰ μὴ ἀπορροφᾶται πᾶσα ἡμῶν ἡ προσοχὴ εἰς ἔργα μόνον ἐπιδείξεως, ἀλλὰ ν’ ἀποβλέψωμεν καὶ εἰς τὰ τῆς χρησιμότητος, πρὸ πάντων δὲ ν’ ἀποβλέψωμεν κατὰ τὴν ἀνεγέρσιν τῶν τῆς κοινῆς χρησιμότητος καταστημάτων εἰς ἐντελῆ πρότυπα, διότι ἀρκετὰ ἤδη τοιαῦτα ἀνεγείραμεν κατὰ τὰς ἰδίας ἡμῶν ἰδέας καὶ κατὰ ἰδίας ἐφευρέσεις. Τοιαῦτα εὐκαιρία παρέχεται ἡμῶν διὰ τῶν προτάσεων τῆς εἰρημένης ἔταιρίας τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων.

— Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῖα Δ. Γουδῆ, εἰδοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ἴδρυσεν νέαν γραμμὴν τῶν ἀτμοπλοίων της. Τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς θέλουσιν ἐκπλεῖ ἐκ Πειραιῶς ἐκάστην Πέμπτην ἀκριβῶς τὴν 4ην ὥραν μ. μ. διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον καὶ Πάτρας ἐνταῦθα δὲ φθάνοντα τὴν μεσημβρίαν ἐκάστης Κυριακῆς μετὰ τετράωρον διαμονὴν ἐπανακάμπτου εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν αὐτῶν προσεγγίσεων τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Τρίτης. Μετὰ χαρᾶς βλέπει τὸ κοινὸν προαγομένην τὴν καλλίστην Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοῖαν Γουδῆ, ἧτις ἐδείχθη τόσον ὠφέλιμος εἰς τὴν συγκοινωνίαν ἐν ἄλλαις γραμμαῖς καὶ εὐχαρίστως θὰ ἴδωσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν τὴν ἐντεῦθεν συγκοινωνίαν διευκολυνομένην διὰ τῆς προσθήκης νέας γραμμῆς τοσοῦτον χωρίου.

Ἐν Πάτραις, τὴν 2 Ἰουλίου 1882.

Ἀριθ. 17,282.

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Νικόλαος Πετρόπουλος μετὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Κωνσταντίνου Γαλιάνη δηλοποιοῦσιν ὅτι,

Κατὰ παράκλησιν τοῦ δικηγόρου κ. Ἀνδρέου Σωτηροπούλου, πληρεξουσίου τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου, ἐμπόρου κατοικοῦ Πατρῶν, καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 411 τῆς τετάρτης ἡδὴ λήγοντος μηνὸς Ἰουνίου ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Νικολάου Πετροπούλου, ἐξώθεν τοῦ γραφείου τοῦ κειμένου εἰς τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» τῆς κάτω ταύτης πόλεως ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ τὴν 22 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ὡς περιγράφεται εἰς τὴν παρὰ πόδας τῆς παρούσης καταχωρημένην ἐκθεσιν τῶν πραγματοποιηθέντων κ.κ. Παναγιώτου Χ. Ἀθανασίου, Γ. Δύτρα, καὶ Δ. Μοθωνίου, οἰκία τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου καὶ τῆς Ἀσπασίας χήρας Χρήστου Φαρλοπούλου κατοικοῦ ἐπίσης, ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τῆς Φερηνίκης Χρήστου Φαρλοπούλου, κειμένη εἰς τὸ 13 τετράγωνον τῆς κάτω ταύτης πόλεως, οὐσα διόροφος, ὀρθογώνου κατ' ἀνατολὰς μετ' οἰκίαν Βασιλείου Γεωργακοπούλου καὶ κληρονόμων Κωνσταντίνου Παπάζογλου καὶ πάροδον ἢ στενωπὸν, δυσμὰς μετ' ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου, ἄρκτον μετ' οἰκίαν Σουσάνης Μ. Γερούση καὶ πάροδον καὶ μεσημβριανὴν μετ' οἰκίας Π. Κουλουμπῆ Ἀνδρέου Παναγοπούλου καὶ κληρονόμων Κωνσταντίνου Παπάζογλου, μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐκ πύλων τεκτονικῶν Πατραϊκῶν 887 149 100 ὡς ἀνέφικτος διανομῆς ἐπὶ τῷ τέλει νὰ λάθῃσι τὸ ἐκπλειστηρίασμα αὐτῆς ἐξ ἡμισείας οἱ Κωνσταντίνος Ἐ. Φαρλόπουλος καὶ Ἀσπασία χήρα Χρήστου Φαρλοπούλου ὑπὸ τὴν ιδιότητά τῆς.

Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος θέλει ἀρχίσαι τὴν 10 Π. Μ. ὥραν καὶ λήξει τὴν 12 τῆς μεσημβρίας ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἢ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην μετὰ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς δοθησομένου σημείου διὰ κτυπήματος σκηπανίου ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

Ὅτι ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἅμα τῇ κατακύρωσι τὸ τίμημα εἰς μετρητὰ χρήματα ὅτι τιμὴ ὡς πρώτη προσφορὰ προσεφέρθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀγορὰν νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὸν ἀνωτέρω χρόνον εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἵνα πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντιγράφα τῆς παρούσης μεθ' ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως τῶν πραγματοποιηθέντων θέλει τοιχοκολληθῶν καὶ κοινοποιηθῶν εἰς τὰ τοῦ νόμου μέρος ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, δημοσιευθῆ δὲ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Φιλολογουμένου».

Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν 30 Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Ὁ συμβολαιογράφος
(Γ. Σ.) Ν. Πετρόπουλος
Ὁ κλητῆρ
Κ. Γαλιάνης.

Ἐκθεσις πραγματοποιησομένης.

Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν 27 εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαΐου 1882 ἔτους οἱ ὑποφαινόμενοι Παναγιώτης Χαντζῆ Ἀθανασίου, Γεώργιος Αἴτρος, καὶ Δημήτριος Μοθωνίος, ἅπαντες κτηματῆται καὶ κάτοικοι Πατρῶν διορισθέντες πραγματοποιησόμενοι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 155 ε. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν εἰς τὴν ὑφισταμένην ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἐνάγοντος Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Ἀνδρέου Σωτηροπούλου δικηγόρου, καὶ τῆς ἐναγομένης Ἀσπασίας χήρας Χρήστου Φαρλοπούλου ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τῆς Φερηνίκης παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Χ. Διγενοπούλου δικηγόρου, ἀμφοτέρων κατοικῶν Πατρῶν, ἐδώσαμεν ἐν τῷ εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι τῆς θορείου πλευρᾶς ἐνώπιον τοῦ

διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως διορισθέντος εἰσηγητοῦ εἰρηνοδίκου Ἱ. Σακελλαροπούλου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως Ἡ. Πηγαδιώτου καὶ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τῶν ἀντιδίκων Ἀ. Σωτηροπούλου καὶ Φ. Διγενοπούλου τὸν νενομισμένον ὄρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου.

Μεταδάντες ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἐν τῷ 13 τετραγώνῳ τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν κειμένην διόροφον οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου, καὶ Ἀσπασίας χήρας Χρήστου Φαρλοπούλου, ἢ τὴν ταυτότητα καὶ ὀρθογώνου ἐβεβαιώθημεν διὰ τῆς γενομένης ἡμῖν ὑποδείξεως παρὰ τοῦ ἐκείσε παρευρεθέντος Θεοδώρου Πρωτοπαπᾶ, καὶ ὀρθογώνου κατ' ἀνατολὰς μετ' οἰκίας Βασιλείου Γεωργακοπούλου καὶ κληρονόμων Κωνσταντίνου Παπάζογλου καὶ πάροδον ἢ στενωπὸν, δυσμὰς μετ' ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου, ἀρκτικῶς μετ' οἰκίαν Σουσάνης Μ. Γερούση καὶ πάροδον, καὶ μεσημβριανῶς μετ' οἰκίας Π. Κουλουμπῆ Ἀνδρέου Παναγοπούλου, καὶ κληρονόμων Κωνσταντίνου Παπάζογλου, ἐνεργήσαμεν ἀκριβῆ καταμέτρησιν τοῦ οἰκοπέδου αὐτῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς συνίσταται ἐκ μέτρων βασιλικῶν 525, 98 ἢτοι πύγων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν Πατραϊκῶν 887, 149 1000 ὀκτακοσίων ὀγδοηκοντα ἑπτὰ καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑννέα χιλιοστῶν. Παρατηρήσαντες ἐπισταμένως τὰς κατὰ τὰς πλευρὰς διαστάσεις τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐνδίκου οἰκίας, καὶ ἐξετάσαντες τὴν ἐν γένει ἐσωτερικὴν διαίρεσιν αὐτῆς καὶ τὴν κατασκευὴν καὶ σφαιρότητα τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν τοίχων εὐρωμέν' α) ὅτι ἡ πλευρικὴ διάστασις τοῦ οἰκοπέδου εἶναι τοιαύτη ὥστε ἀνελεπίως δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι δύο ἄρτια οἰκοπέδα οἰκοδομήσιμα συμφώνως πρὸς τὸ κανονιζόμενον πλάτος καὶ μήκος ἢ βάθος τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν, κατὰ τὸ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου τοῦ 1867 ἔτους βασιλικὸν διάταγμα, β) ὅτι ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς συνίσταται ἐκ τοῦ ἰσογείου μέρους, καὶ τῶν δύο ὀροφῶν ἢ δωματίων. Καὶ τὸ μὲν ἰσόγειον διαίρεται ἐσωτερικῶς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ (7) ἀποθηκῶν πατωμένων, (2) δύο αὐλῶν ἐπιστρωμένων ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν, (1) μιᾶς μεγάλης ἐστίας ἐξ ὀπτοπλίνθων κατασκευασμένης, καὶ (1) μιᾶς ἐκ μαρμάρου βρύσεως, καὶ συγκοινωνουσῶν ἀπασῶν διὰ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ἢ προόψεως τῆς οἰκίας ὑπαρχούσης εἰσόδου ἢ τὸ ἐμβαδὸν εἶναι ἐστρωμένον ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν. Ἡ ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ αὐτοῦ ὑπαρχούσα ἀποθήκη ἐπιστεγάζεται ἐκ τοῦ πατώματος τοῦ ἡλιακοῦ δώματος εἰς ὃ ἀνέρχεται τις διὰ ξυλίνης κλήμακος ἐκ τῆς αὐλῆς, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν ὑπάρχει θύρα δι' ἧς ἡ οἰκία συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς παρῶδου ἢ στενωπῆς· αἱ ἐν τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ αὐτοῦ δύο ἀποθηκαὶ διαχωρίζονται διὰ μικρᾶς πλατείας ἐπιστρωμένης ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν καὶ ἐπιστεγάζομένης ἐκ τῆς ὀροφῆς τοῦ πρώτου δώματος ὑποβασταζομένης ἐκ τεσσάρων (4) λιθῶν στηλῶν, ἐξ ὧν αἱ μὲν δύο εἰσὶ σχήματος κυλινδρικοῦ, αἱ δὲ ἕτεραι δύο συνεχόνται μετὰ τοὺς ἑκατέρωθεν τοίχους. Ἡ εἰς τὴν αὐτὴν πλατεῖαν ὑπαρχούσα κλήμαξ καὶ ἄγουσα εἰς τὰ δύο δώματα ἔχει τὰς πρὸς τὴν θύραν βαθυΐδας ἐκ λελυζευμένων λίθων μετὰ περιστήλων σιδηρῶν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐκ ξυλοσανίδων. Ὅσαι αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς οἰκίας καὶ τὰ ὕδατα διοχετεύονται εἰς τὸν ἐν τῇ ὀρφῇ ὑπαρχόντα ὄχστου, τὸ δὲ τρίτον δῶμα ἀποτελεῖται ἐξ (1) ἐνὸς μικροῦ προδρόμου, ἔχοντος πλάτωμα ἐκ ξυλοσανίδων, καὶ περιστήλων σιδηρῶν, καὶ συγκοινωνούντος μετὰ τοῦ διαδρόμου διὰ μεγάλης θύρας, (1) μιᾶς αἰθούσης συγκοινωνούσης μετὰ τοῦ ἐξώστου τῆς προόψεως, (2) δύο δωματίων διαχωριζομένων διὰ τῶν, (1) ἐνὸς δωματίου, (1) ἐνὸς ἡλιακοῦ δώματος (terrazzo) πλακωμένου ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν, (1) ἐνὸς μαγειρείου ἔχοντος βρύσιν μετὰ μαρμαρίνης λεκάνης, (1) ἐνὸς ἀποπάτου πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὁποίου εἰσὶ δύο κλίμακες ἐκ ξυλοσανίδων, δι' ὧν ἀνέρχεται τις ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ εἰσηγείου εἰς τὰς ὀροφὰς, (2) δύο δωματίων συγκοινωνούντων μετὰ τοῦ ἐπέ-

ρου ἡλιακοῦ, ὄντος ὁμοίοσχημον, καὶ ὁμοιόμορφον πρὸς τὰ ἀνωτέρω, καὶ (2) δύο δωματίων, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡλιακὸν δῶμα μετὰ μικρᾶς κλίμακος ἐπιστρωμένον ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν. Καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πλάτωμα τῶν δωματίων, ἢ τοῦ δώματος εἶναι καλῶς κατασκευασμένον ἐκ ξυλοσανίδων. Τὸ δὲ δεύτερον δῶμα, καίτοι ἔχον τὴν αὐτὴν κατασκευὴν καὶ διαίρεσιν τοῦ τρίτου δώματος μειονεκτεῖ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀντὶ τῶν τριῶν πλακοστρώτων ἡλιακῶν δωματίων, ἔχει μεσημβριανῶς ἓνα ἐξώστην ἐκ ξυλοσανίδων, καὶ περιστήλων σιδηρῶν, καὶ ἀνωθι τῶν πρὸς ἀνατολὰς δωματίων τοῦ πρώτου δώματος, ἐν δωματίον καλῶς ἐπιστεγασμένον διὰ κεράμων. Ἡ δὲ πρὸς δυσμὰς αἰθούσα ἔχει (1) ἐν μόνον συνεχόμενον δῶματιον ἀνευ τῶν, καὶ συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ ἐν τῇ δυτικῇ προσόψει ἐξώστου. Τὸ πλάτωμα τοῦ δώματος τούτου εἶναι ὁμοιόμορφως κατασκευασμένον ἐκ ξυλοσανίδων, ὡς τὸ τοῦ πρώτου δώματος· καὶ γ) ὅτι ἐκ τῆς ἐπισυμβάσεως πυρκαϊᾶς εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ἐπῆλθε πλήρης καταστροφὴ εἰς μὲν τὴν στέγην τῆς δευτέρας ὀροφῆς ἐπὶ τοῦ ἀκρου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς μέχρι τοῦ σημείου ἐνθα ὑπάρχωσι τὰ δύο ἐκ μαρμάρου πλακοστρώτα ἡλιακὰ δώματα τῆς πρώτης ὀροφῆς, εἰς δὲ τὸ πλάτωμα τῶν πρὸς δυσμὰς δωματίων, καὶ τὰ διαχωρίσματα αὐτῶν ἐν μὲν ἐπῆλθε τελεία καταστροφὴ, ἐν δὲ μικρὰ βλάβη, ἣτις εἶναι μηδαμινὴ εἰς τὰ κάτωθι αὐτῶν δώματα τοῦ πρώτου δώματος, ἐντελῶς ἀπρόσβλητοι καὶ ἀβλαβεῖς ὑπάρχουσιν ὅλοι οἱ ἐξωτερικοὶ τοίχοι, ὡς καὶ ἐκεῖνοι τῶν διαχωρισμάτων, εἶναι αἱ πλακοστρώσεις τῆς εἰσόδου, τῆς αὐλῆς τοῦ εἰσηγείου, καὶ τῶν ἡλιακῶν δωματίων, τῆς οἰκοδομῆς, ἣτις δι' ἀναλόγου δαπάνης χρηματικῆς καὶ μικρᾶς χρονοτριβῆς δύναται νὰ ἐπανεληθῆ εἰς τὴν ἡτο κατάστασιν, ἢ νὰ ἐκποικηθῆ ὡς ἔχει, καὶ τὸ ἐκπλειστηρίασμα αὐτῆς διανεμῶσιν ἐξ ἴσου οἱ συνδιοκτῆται ἐν ᾧ τούναντιον διαιρουμένης τῆς οἰκοδομῆς μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς οἰκοπέδου εἰς δύο ἰσοτίμους μερίδας, θέλει ἀναποφεύκτως ἐπέλθῃ ἢ ἐκ βάρους κατεδάφισις τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἡ κατὰ μέγα μέρος καταστροφὴ τῶν ὑλικῶν ὄλων τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων, καὶ διατρέσεως αὐτῆς, ὅπως ἀπ' ἐνὸς ἐκάστου οἰκοπέδου ἐγείρουσι δύο οἰκοδομὰς ἴδιου σχήματος κανονικοῦ, ἀπαιτούσας καὶ δαπάνας, καὶ χρονοτριβὰς ἀποβαινούσας λίαν ἐπιζημίους. Ἡ τοιαύτη κατάστασις καὶ διαίρεσις, ὡς καὶ ἡ στερεώτης τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν τοίχων τῆς οἰκοδομῆς ἀποκαθιστᾷ ἀναμνηστικῶς ἀνέφικτον τὴν εἰς δύο ἰσοτίμους μερίδας διανομὴν τῆς τε οἰκίας μετὰ τοῦ οἰκοπέδου ἢ ἡ ἀξία εἶναι δραχμὰς 140,000 ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων. Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, καὶ κρίνοντες, καθ' ἃς ἐξ ἑτέρας γνώσεις ἔχομεν, ἀποφαινόμεθα μετὰ προηγουμένην διάσκεψιν ὁμοφώνως καὶ παμψηφεί, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς ἐν τῷ 13 τετραγώνῳ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν διορόφου οἰκίας τῶν Κωνσταντίνου Ἐ. Φαρλοπούλου καὶ Ἀθανασίας χήρας Χρήστου Φαρλοπούλου, ὡς νομίμου ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τῆς Φερηνίκης εἰς δύο ἰσοτίμους μερίδας, εἶναι ἀνέφικτος, ὡς ἐκ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς, καίτοι ὄντος διαρετοῦ τοῦ οἰκοπέδου αὐτῆς, ἢ ἀποτελοῦντος ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δύο ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα οἰκοπέδα, καὶ ὅτι ἡ ἀξία αὐτῆς εἶναι δραχμὰς 140,000 χιλιάδων ἐφ' ᾧ συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις, ἣτις εὐκρινῶς ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθείσα ὑπογράφεται νομίμως, ἀνατιθεμένης τῆς πρὸς τὸν κ. Εἰσηγητὴν Εἰρηνοδικὴν τῆς Βορείου Πλευρᾶς ἐγγεγραμμένης εἰς τὸν πρεσβύτερον ἐξ ἡμῶν Δημήτρ. Μοθωνίου.— Οἱ Πραγματογνώμονες Παναγ. Χατζῆ Ἀθανασίου, Γεώργιος Αἴτρος, Δημήτρ. Μοθωνίος.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτραι 1 Ἰουλίου 1882.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Γ. Σ.) Ν. Πετρόπουλος.

Ὁ κλητῆρ

Κ. Γαλιάνης.

— Ο κ. Δήμαρχος ημών παρεχώρησε τὸ δημοτικὸν Θέατρον τῆς πόλεως διὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν περίοδον εἰς τὸν θεατρῶν κ. Σπυρίδων ὅστις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μετακαλέσῃ ἐνταῦθα Ἰταλικὸν μελοδραματικὸν θέατρον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ τέρψῃ τοὺς φιλομούσους. Λυπούμεθα ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην λίαν ἀπροσέκτως ἀπεφασίσθησαν τὰ τοῦ θεάτρου ἡμῶν βέβαιον ἐντούτοις ὄντες ἀπὸ τοῦ νῦν περὶ τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐπιχείρησιν, δὲν ἐνδιατρίβωμεν εἰς τὰ ἄτοπα ἅτινα ἐνέχει ἡ τοιαύτη ἐκχώρησις τοῦ θεάτρου μας, οὐδὲ τὰς βεβαίας συνεπειὰς αὐτῆς.

— Ὁ ἐπ' ἐσχάτων ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ Δήμου Πατρέων, κυρωθεὶς ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελεῖ ἤδη νόμον τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὡς γνωστὸν, ἡ πόλις ἡμῶν ἐπανέρχεται εἰς τὸ σύστημα τῆς δημοτικῆς διαμετακομίσεως, ὅπερ πρὸ χρόνων εἶχε καταργήσει, παράλογος πρὸς τὸν δῆμον στοργὴ καὶ παραγνώρισις στοιχειωδισταίων οικονομικῶν ἀρχῶν. Τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ κοινοῦ νόμου χαιρετῶμεν ὡς νίκην τῶν ὀρθωτέρων ἰδεῶν ἐν τῇ ἐμπορείᾳ κατὰ τῶν προλήψεων, ἀναγνωρίζοντες δὲ ὅτι τὴν νίκην ταύτην ὀφείλομεν κυρίως εἰς τὰ φῶτα καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρ' ἡμῖν ἐμπορικῆς Συλλόγου «Ἐρμῆς», θερμὰ ἀπευθύνομεν αὐτῷ συγχαρητήρια ἐπὶ ταύτῃ.

— Παρακαλοῦμεν νὰ λείψῃ ἐντελῶς τὸ τοῦ Μώλου κατάβραγμα, ἀφοῦ δὲν ἤξυρομεν οὔτε νὰ καταβρέξωμεν ἀθροιστικά.

— Μεθαύριον Κυριακὴν ἀρχοῦνται αἱ δημοσὶαι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ παρὰ τοῦ κ. Ἀλεξ. Πορφυροπούλου διευθυνομένου ἐκπαιδευτηρίου, ὅστις συνεχίζων τὸ σιάδιον τοῦ μακαρίτου Πατρός του, διευθυντοῦ τοῦ πρώτου παρ' ἡμῖν ἰδιοσυντηρητοῦ σχολείου, ἀπέβη ἐπιμελής καὶ κάλλιτος διδάσκαλος.

— Ἡ πόλις ἡμῶν δικαίως ἐκολακεύθη μανθάνουσα ὅτι τὸ Πάλλειον βραβεῖον ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείῳ, τὸ κατ' ἔτος ἀπονεμόμενον πανηγυρικῶς εἰς τὴν ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπὰς μαθητρίας διαπρέψασαν κόρη ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ τῇ χρηστότητι, φέτος ἀπενεμήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τῆς ἐκλεκτωτέρας μερίδος τῆς κοινωνίας Ἀθηναίων, εἰς τὴν νεαρὰν συμπολιτίδα ἡμῶν δεσποινίδα Ζηνοβίαν Χρυσανθοπούλου, θυγατέρα τοῦ καλλίστου καὶ χρηστοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Βασιλείου Χρυσανθοπούλου, διευθυντοῦ ἐκπαιδευτηρίου. Ἡ τιμὴ τῆς ἡξιώθη ἡ νεαρὰ συμπολίτις ἡμῶν ἐνέχουσα τὸσον ἐπίσημον πίστωσιν οὐ μόνον τῆς εἰς τὰ γράμματα ἐπιδόσεώς της, ἀλλὰ καὶ τῆς χρηστότητος τοῦ ἤθους αὐτῆς καὶ τοῦ ἀμέμπτου τῆς συμπεριφορᾶς της, θὰ ἀποτελέσῃ ἐν τῷ βίῳ της τὸ ὀραϊότερον καὶ πολυτιμώτερον ἐγκαλιώπισμα καὶ ἐστὶν ἀνωτέρα πάντος ἡμετέρου ἐπαύου. Ἐν τῇ ἑσημέρῃ παρατηρουμένη παρ' ἡμῖν ἐξανθήσει τοῦ κεφαλαίου τῶν γυναικείων ἀρετῶν, ἡ μεταξύ ἑκατοντάδων νεανίδων ἀνάδειξις τῆς ἡμετέρας νεαρᾶς συμπολίτιδος Ζηνοβίας, ὡς πρώτης μεταξύ πάσων ἐν παιδεύσει καὶ χρηστότητι, ἐστὶ τιμὴ καὶ τῆς φυσᾶς αὐτῆς ἀνθηροπόλεως καὶ τοῖς γονεῦσιν, ἐπὶ ταύτῃ δὲ θερμὰ καὶ εὐκρινῆ ἀπευθύνονται συγχαρητήρια καὶ τῇ καλλίστῃ κόρῃ καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ αὐτῆς πατρὶ κ. Β. Χρυσανθοπούλου.

— Τὴν νύκτα τῆς προχθῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην, κατὰ τὴν Νεάπολιν ἐνταῦθα, ἐφονεύθη νέος τις χωροφύλαξ διὰ πιστολίου. Οἱ γείτονες ἤκουσαν τὸν πυροβολισμὸν, χωρὶς ν' ἀκούσωσι πρότερον φωνὰς ἢ διαπληκτισμοῦ, ἐξεληθόντες δ' εὐρον ἄνουν τὸν δυστυχῆ χωροφύλακα, ἀλλ' οὐδὲν ἔχνος τοῦ φονέως.

— Ἐπανήλαθε προχθῆς Τετάρτην ἐξ Αἰγίου ὁ Νομάρχης ἡμῶν κ. Δημητριάδης, ὅστις πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ δι' ὑπηρεσίαν.

— Τὰ πρὸ τινῶν ἡμερῶν διαδιδόμενα ἐνταῦθα ἀπαίσια περὶ τοῦ ἐκτελουμένου ἤδη λιμενικοῦ ἔρ-

γου εἶναι ἀνακριβῆ. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, ὅτι ὁ ἐξωτερικὸς βραχίον τοῦ κατασκευαζομένου κυματοθραύστου ἐπιτίθεται, ὑπενδίδοντας τοῦ πυθμένου, οὐδ' ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου τούτου κατακαθίσματος ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένου ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ ἔργον.

— Τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τοῦ δήμου ἡμῶν πρὸ τινος ἀδυνατεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς νομίμους ἢ συμβατικάς ὑποχρεώσεις του, διὰ τὴν ἔλλειψιν χρημάτων ἐκ τούτου δὲ παρατηρεῖται στενοχωρία τις ἐν τῇ δημοτικῇ διαχειρίσει, ἥτις τοσοῦτον μᾶλλον γίνεται ἐπαισθητὴ, καθ' ὅσον μέχρι τοῦδε τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ἀντεπεκρίνετο ἐτόιμως εἰς τὰς ἐποχρῶσεις του. Λέγεται προσέτι ὅτι ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν ὀφείλεται εἰς ἐργολάβους δημοτικῶν ἔργων ἐπιτελεσθέντων ἢ τελομένων ἤδη καὶ ὅτι πρὸς ἀνάληψιν αὐτῶν κινουῦνται ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ δήμου, ὅτι τρέχουσι τόκοι ὑπερμερίας κτλ. ἠθέλωμεν πολὺ λυπηθεῖν ἐάν ὡς ἀποτέλεσμα ἀπερισκέπτου ἢ σπατάλου διαχειρίσεως, ἐπανήρχετο αὐθὺς ἐν τῇ οικονομικῇ τοῦ δήμου ἡμῶν ἢ πρῶτον οἰκτρὰ κατὰστασις πρὸς ἄρσιν τῆς ὁποίας ὑπεβλήθημεν εἰς μεγάλας θυσίας ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ἀκόμη ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἐφθασαν μέχρι ταύτου τοῦ σημείου.

— Σήμερον ἐκλήθη παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν τὸ Δῆμοτ. Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν ἐν τῇ ὑποβληθήσονται αὐτῷ αἱ περὶ ἀνεγέρσεως Σφαγείου προτάσεις περὶ ὧν ἀνωτέρω καὶ ἕτερα περὶ αὐξήσεως τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως διὰ τῆς διοχετεύσεως εἰς τὸ ὑπάρχον ὑδραγωγεῖον τοῦ τῆς Βουντέλης ὕδατος. Ἀμφότερα μεγίστης ὠφελιμότητος ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὁποίων εὐχονται πάντες οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς προχθῆς Τετάρτης ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Δεκατσᾶς μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν θιάσου, ἡδὴ δὲ ἐνασχολεῖται εἰς παρασκευὴν τῶν παραστάσεων διὰ προτίθηται νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἡμέτερον Δημοτικὸν Θέατρον προσεχῶς.

— Ἐτυχῶς ἡ διάλυσις τοῦ τόσον εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαοκταετίαν ὄλην διοικηθέντος ἐνταῦθα παρθεναγωγείου παρὰ τῆς κ. Χρυσάνθης Ἀλεξανδρίδου, δὲν θὰ ἐγκαταλείπῃ κενὸν ἐν τῇ ἐκπαίδευσί τοῦ παρ' ἡμῖν γυναικείου φύλου, διότι τὴν ἴδρυσιν παρομοίῳ Παρθεναγωγεῖον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνέλαβεν ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Χρηστακοπούλου, ἐπικαλουμένη δι' ὠραίας πρὸς τὸ κοινὸν ἐγκυκλίου, ἣν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑποστήριξιν αὐτοῦ. Τὴν κ. Χρηστακοπούλου ἐνεθάρρουν εἰς τὸ ἔργον ὅπερ ἀναλαμβάνει ἔγκριτοι συμπολιταὶ ἡμῶν, οἵτινες εἶχον γνωρίσει ἐν τῇ χρηστῇ δεσποινίδι πολλὰς ἀρετὰς καὶ ὄλας τὰς ἰδιότητας διδασκαλίσσης μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἀρσιωμένης εἰς τὸ ἔργον της, ἀφ' ἧς ὡς νηπιαγωγὸς ἐδίδασκεν ἐπιτυχῶς καὶ μετ' ἀποτελεσμάτων οὐχὶ κοινῶν, ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ τῆς κ. Χρ. Ἀλεξανδρίδου. Πεποιθήμεν ὅτι ἡ φιλοπρόδοτος μερὶς τῆς κοινωνίας ἡμῶν θέλει ὑποστηρίξει τὴν κ. Χρηστακοπούλου ἐν τῷ εὐγενεῖ σταδίῳ της, ὡς πεποιθήμεν ἀδιστακτῶς ὅτι ἐν αὐτῷ θέλει εὐδοκιμήσει ἄτε φέρουσα πολυτιμὰ δι' αὐτὸ κεφάλαια, χρηστότητα, γλυκύτητα, ὑπομονὴν, μάθησιν καὶ τὴν συνδρομὴν πεπειραμένων λογίων.

Ἐ κ κ λ η σ ι α σ τ ι κ ᾶ.

Ἐξελέξαντες πολλάκις ἀτοπήματά τινα διαπραττόμενα ἐνίοτε ὑπὸ πολλῶν ἱερέων εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ εἴτε ἐν ἐπιγνώσει, ἥδη ὀφείλομεν κατὰ καθήκον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐ μικρὰς χασμώδεις καὶ σκανδάλου γινόμεθα αἴτιον καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν τοῖς ναοῖς, ἥτοι ὁ περιεστῶς λαός· πολλάκις δηλ. ἀνοίγομεν μικρὰς συζητήσεις πότε μὲν περὶ διακόνων, πότε περὶ ἱερέων, ἀλλὰ τὸ χεῖριστον, περὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ περὶ πορείας τῆς σταφίδος· διὰ τοῦ συνειρμῶ δὲ τῶν ἰδεῶν περιπλανώμεθα εἰσερχόμενοι εἰς κοσμικὰ ζητήματα, μάτην τῆς ἐκκλησίας διὰ μελωδικῆς φωνῆς λεγούσης ἀπᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθέ-

μεθα μέριμναν. Ἐμφανίζόμεθα ἐνώπιον Νομάρχου, Ὑπουργοῦ ἢ Βασιλέως—τούτέστιν ἐνώπιον ὁμοίων ἡμῖν ἀνθρωπίνων σκωλήμων καὶ ἐν τούτοις ἰστάμεθα μετὰ φόβου καὶ συστολῆς ὅπως δεῖξωμεν πρὸς αὐτοὺς τὸν ἡμέτερον σεβασμὸν· ἐρχόμεθα δὲ εἰς τοὺς ναοὺς ὅπως παραστῶμεν ἐνώπιον τοῦ Ἰψίστου καὶ ὄχι μόνον σεβασμὸν δὲν δεκνύομεν ἀλλὰ καὶ σονομιλοῦμεν καὶ γελῶμεν καὶ ἀστεϊεύομεθα καὶ ἀποβρόφώμεθα τελείως ὑπὸ ὕλικῶν συμφερόντων· καὶ ἐσθλῶς μενοῦντες δύναται νὰ ἐλέγῃ ἀλλότριον ἰκέτην, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως οἱ οὕτως εἰσερχόμενοι εἰς τοὺς ναοὺς μὴ γίνωνται πρόξενοι σκανδάλου πρὸς τὸν πλησίον, ἀφ' οὗ ἄλλως ὁ ναὸς δὲν εἶνε κερνεῖον, σταχειώδης δὲ γνώσις καλῆς ἀνατροφῆς εἶνε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ταράττωμεν τὸν πλησίον μας. Ἐτέρα ἀφορμὴ θορύβου εἶε εἰς πολλοὺς ναοὺς ὁ δίσκος τὸ ἄτοπον τοῦτο διορθοῦται στρωνυμένου αὐτοῦ δι' ὀλίγου ἐριούχου· καὶ τὸ θυμίαμα δὲ πρέπει νὰ γίνηται ἡσυχῶς καὶ οἱ γονεῖς νὰ μὴ ἀφίνωσι τὰ μικρὰ τῶν παιδία νὰ περιφέρωνται ἐν τοῖς ναοῖς δίκην διαττόντων ἀστέρων· ἀλλὰ καὶ ἡ κωδωνοκρουσία πρέπει νὰ περιορισθῇ ὀλίγον, διότι ἐκτὸς τῆς Μητροπόλεως, ὅπου πλήρης ἐν τούτῳ τάξις ἐπικρατεῖ, εἰς τοὺς λοιποὺς ναοὺς κρούουσι τοὺς κώδωνας ἐπὶ πλείστην ὥραν· τοῦτο δὲ δηλοῖ προφανῶς ὅτι οἱ ἐκεῖ ἐνορίζονται εἰσὶν ὄκνοι ἢ ἐπιλήσμονες τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθήκόντων καὶ ὅτι χρεῖζουσι ἰσχυρᾶς κωδωνοκρουσίας ὅπως ἀναμιμνήσκονται αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσπασμὸς τῶν εἰκόνων καὶ ἡ τρομερὰ ἐκείνη κίνησις τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ στιγμῇ τῆς λειτουργίας—τῇ κοινῶν, πρέπει ν' ἀναβληθῇ εἰς τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν ὀρθῶς σκεπτομένων.

Τοιαῦτά τινα περίπου εἶνε τὰ ἀσχημίζοντα ὄχι ὀλίγον σήμερον τοὺς ἡμετέρους ναοὺς· λέγομεν δὲ σήμερον καθ' ὅσον εἰς προγενεστέραις ἐποχὰς, ὅτε ὁ κόσμος δὲν εἶχον τὰ σημερινὰ φῶτα ἦσαν πολλῶ φρονιμώτεροι καὶ ἠθικώτεροι, εἶχον δὲ καὶ ἀμερίστον τὸν πρὸς τὸ Θεῖον σεβασμὸν.

Τ Ι Σ.

Ἀμφισβητούμενα ἀδικήματα.

Ἡ Τοκογλυφία

(Συνέχεια).

Εἰς τὸ πείσμα τῆς ἐρμηνείας ταύτης, ἡ πρότασις τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ Μωυσέως, ἐνισχυόμεναι ὑπὸ τοῦ παραγέλλματος τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπέβησαν οἱ κανόνες τοῦ μεσαιῶνος, καὶ οὐ μόνον τούτου, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789. Κατ' ἀρχὰς τὸ ἐντοκον δάνειον δὲν προσγράφη ἢ ὑπὸ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κανονικοῦ δικαίου· μάλιστα ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀπνυθύνετο ἢ μόνον κατὰ τῶν κληρικῶν, διότι οὗτοι ἔπρεπε νὰ παρέχωσι τὸ παράδειγμα τῆς χριστιανικῆς τελειότητος· κατ' ὀλίγον ἐξετάθη ἀπὸ τῶν κληρικῶν εἰς τοὺς λαϊκοὺς καὶ μετεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ δικαίου εἰς τὸν πολιτικὸν νόμον. Δύο διατάγματα τοῦ μεγάλου Καρόλου τὸ ἐν τοῦ 789, στιγματίζουσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς τοκογλυφίας καὶ τὸν μετριώτερον τόκον καὶ διακηρύττουσιν ἀπηγορευμένην τοιοῦτότροπον ὀφέλειαν· *Omnino omnibus interdictum est ad usuram aliquid dare.*

Πάντι πᾶσι ἀπηγορεύεται ἀντὶ τόκου τι δοῦναι. Πλείονες σύνδοαι συνελοῦσαι ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λοδοβίκου τοῦ Εὐθέου, διακηρύττουσιν ἀτίμους τοὺς ἐπὶ τόκῳ δανειστάς (*in tota vita infames habeantur*), στεροῦσι δὲ αὐτοὺς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταφῆς· οὐδὲ πρὸς ἐξαγορὰν τῶν αἰχμαλώτων ἐπιτρέπουσι τὴν ἐνάσκηνον τριαύτης κερδοσκοπίας. Ἐως τότε ὀλόκληρος ὁ κόσμος ἦτο σύμφωνος, ὁ δὲ πολιτικὸς νόμος δὲν ἦτο ἢ ἡ ἡγῶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ· ἀλλὰ κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα, κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐξεργάει ὁ πόλεμος μετὰ τὴν νομομαθῶν καὶ θεολόγων καὶ φυσικῶς, πρὸς μὲν τοὺς νομομαθεῖς ἠνώθησαν οἱ πολιτικοί, πρὸς δὲ τοὺς θεολόγους οἱ

φιλόσοφοι, διότι ἡ θεολογία καὶ ἡ φιλοσοφία σχεδὸν συνεχέονται, τουλάχιστον ὡς ἐκ τῶν προσώπων τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτάς. Καὶ οἱ μὲν νομομαθεῖς ἠθέλησαν γ' ἀναστήσει τὸν ρωμαϊκὸν νόμον τὸν ἐπιτρέποντα τὸ ἐντοκοκὸν δάνειον, ἀπαγορεύοντες μόνον τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν κατάχρησιν· οἱ δὲ θεολόγοι ἐπέμενον ἐν τῇ διατηρήσει τῶν κανονικῶν διατάξεων αἵτινες προέγραφον αὐτὸ, οἱ δὲ φιλόσοφοι παρεῖχον αὐτοῖς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἀριστοτέλους. Πρώτασις τις τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐν τῇ 12^ῃ καὶ τῇ 13^ῃ ἐκκατονταετηρίδι, εἶχε τὴν αὐθεντικὴν γεωμετρικὴν ἀξιωματικὴν ἢ δόγματικὴν ἐξ ἀποκαλύψεως. Ἐκράτησε δὲ ἡ θεολογία καὶ ὁ Ἀριστοτέλης. Ἡ κοσμικὴ ἀρχὴ οὐδὲν ἄλλο εἶχε νὰ πράξῃ ἢ ν' ἀποβῇ ὁ ἐκτελεστής τῶν ἀπαγορεύσεων τῆς Ἐκκλησίας· αἱ διαθέσεις δὲ αὐταὶ τοσοῦτω προέβησαν, ὥστε ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Γ', διεκλήρυσεν ἐλευθέρους πάσης πρὸς τοὺς δανειστάς αὐτῶν ὑποχρεώσεως καὶ παντὸς ὅρκου λελυμένους, τοὺς ὀφειλέτας παντὸς ἐντόκου δανείου. Τοιοῦτοτρόπως, ὑπὸ τὴν πρόφασιν νὰ φθάσῃ τις εἰς τὴν χριστιανικὴν τελειότητα, κατεπάτει ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς κοινοτέρας χρηστότητος καὶ ἐδίδασκεν, ἐν ὀνόματι, τῆς θρησκείας τὴν κλοπὴν καὶ τὴν κακοπιστίαν. Ἰδοὺ ποῦ ἄγει ἡ περιφρόνησις τοῦ λόγου, ἡ λήθη τῶν φυσικῶν νόμων τῆς συνειδήσεως, καὶ ἡ ἰδουλικὴ λατρεία τῶν κειμένων.

Ἡ ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις τοῦ ἐντόκου δανείου παρὰ τοῖς χριστιανικοῖς τοῦ μεσαίωνα λαοῖς, ἔσχε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἡ βεβιασμένη ὑποβίβασις τοῦ τόκου παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ἠνώμαζεν ἀπεριόριστον στάδιον εἰς τὴν τοκογλυφίαν καὶ τοῦτο μετὰ τῆς φιλοκερδοῦς συνενοχίας τῶν βασιλέων, οἵτινες προετίθεντο τὴν ἐξάλειψιν αὐτῆς. Καὶ τῶνόντι· εἰς τὸ πείσμα πάντων τῶν νόμων, ἅ πρόπει, καθὼς εἶπεν ὁ Montesquieu τὰ πράγματα τῆς κοινωνίας νὰ προβαίνωσιν. Ὁ μὲν ἀναγκάζονται νὰ δανεισθῶσιν, οἱ δὲ δὲν θέλουσι νὰ δανείζωσιν καὶ νὰ διακινδυνεύωσιν τὰ κεφάλαια αὐτῶν, ἀν μὴ μεσολαβῇ ὀφείλιά τις. Ἐπειδὴ δὲ τὸ συμβόλαιον ὅπερ ἤθελεν ἐπιτρέπει εἰς αὐτοὺς νὰ συμβιβάζωνται, κατεδικάζετο ὑπὸ τοῦ νόμου, ἔπρεπε νὰ δολιευθῶσι τὸν νόμον καὶ ν' ἀποδείξωσι πρόνομιον, αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἣν οὗτος διακηρύττει ἀξιόποιον· τοῦτο καὶ συνέβη. Ἐχορηγήθη, ὑπὸ τὸν τίτλον μονοπωλίου, εἰς τοὺς Λομβαρδοὺς καὶ τοὺς Ἰουδαίους, τὸ δικαίωμα νὰ δανείζωσιν χρήματα ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, φυσικῶς δὲ τὸ μονόπωλιον τοῦτο ἐπωλεῖτο ἀντὶ πλείστου· καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ὅσῳ μεγαλύτερον τόκον ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς νὰ λαμβάνωσιν. Ὡστε, ὅσῳ μᾶλλον ἡ τοκογλυφία ἐτυράννει ἐν τινὶ χώρᾳ, τοσοῦτο μᾶλλον ὀφείλει τὸ ταμεῖον τῶν βασιλέων καὶ ἐπομένως τοσοῦτω μᾶλλον ἦσαν περὶ τοῦτου ὑπεύθυνοι. Τὸ ἔθος τοῦτο ἦτο καθιερωμένον ἐν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τῇ Ἰσπανίᾳ καὶ τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Βελγικῇ. Μόνη ἡ Γερμανία ἀπετέλει ἐξαιρέσιν, διότι οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας, θεωροῦντες ἑαυτοὺς κληρονόμους τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων, κατέτασσον μετὰ τῶν προνομίων αὐτῶν, τὸ ἐπιτρέπειν τὸ ἐντοκοκὸν δάνειον, ὅφ' ὅρους ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ὀριζομένου. Οὕτως, ἡ τιμὴ τῶν χρημάτων ἦτο σχετικῶς μετρία· ἀπὸ 12 — 18 τοῖς 100, ἐνῶ ἀλλαχόθι ἡ τοκογλυφία, συνενοχίας τῆς ἀρχῆς, ἐλάμβανε κολοσιαιὰς διαστάσεις. Εἰς τρία ἔτη καὶ τέσσαρας μῆνας τὸ κεφάλαιον ἐδιπλασιαζέτο, χωρὶς βλάβης τοῦ ἐπιτοκίου. (ἀκολουθεῖ)

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»!

Ἐν ταῖς «Νέαις Ἰδέαις» τῶν Ἀθηνῶν τὸ πρῶτον καὶ ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Ἐπαναστάσει» τὸ δεύτερον, ἐδικομοιεύθησαν διπλᾶ διατριβαὶ τὸ αὐτὸ ἔχουσαι ὄφρος, καθαπτόμεναι τοῦ ἐνταῦθα διοικούντος τὴν ὑπομοιραρίαν ἀνθυπομοιράρχου κ. Ἀλέστα. Δὲν ἐκρίναμεν ἄξιον ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐν ταῖς «Νέαις Ἰδέαις» δημοσιευθεῖσαν δια-

τριβὴν, διότι ἐν αὐτῇ ὁ διατριβογράφος οὐδὲν ἐριστικὸν ἔλεγεν, ἀλλ' ἀδυσπότως καὶ ἀορίστως καθίπατο τῆς ὑπολήψεως καλοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Εἰς δὲ τὰ ἀόριστα θρυλλήματα τῶν συνειθισάντων νὰ ἔχωσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν, ὡς τὸ πρῶτον ἐπὶ Κοινοβουλίου, ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐπαρχίας ἔπρεπε νὰ ἔγωμεν τὴν δύναμιν τοῦ πλάττειν μύθους διὰ νὰ δουκθῶμεν ἐπαξίως ν' ἀνταπεξέλθωμεν. Ἦδη ὅμως ὁ ἐριστικὸς τι γεγονὸς ἀναφέρει ὁ διατριβογράφος ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Ἐπαναστάσει», εὐχαρίστως ἀπαντῶμεν καὶ πιστεύομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς μας ἡ κοινωνία θέλει πεισθῆ ὅτι ὁ ὑπομοιραρχος Ἀλέστα ἐξέτελεσεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενον καθήκον του. Πρῶτον πάντων δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἀλέστα παρεκάλεσε τὸν Ἀδρακτᾶν νὰ μὴ συμπεριλάβῃ τὸν Πούντζαν καὶ Νέρουλα ἐν τῇ κατηγορίᾳ, καθόσον οὕτε ἐγνώριζε κἄν τὸν Πούντζα καὶ Νέρουλα ὁ κ. Ἀλέστα, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς καταγγελίας ἐφρόντισε καὶ ἔμαθεν αὐτοὺς ἐκ περιεργείας. Ὑστερον ἅμα δοθείσης τῆς καταγγελίας ὁ ὑπομοιραρχος Ἀλέστα ἐνήργησεν ἀνακρίσεις τινὰς προχειροῦς καὶ σύμφωνα τῷ καθήκοντι του διήκονε τὴν καταγγελίαν μετὰ τῶν ἀνακρίσεων πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν ὅπου καὶ εὐρίσκεται ἡ κατὰ Πούντζα καὶ Νέρουλα δικογραφία.

Πῶς ἤθελεν ὁ ἀνόνομος διατριβογράφος ἀνευ ἐντάλματος καὶ ἀποδεδειγμένης πράξεως νὰ στέρησιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐναντίον τοῦ νόμου, πολίτας ἀπὸ προσωπικῶν ἢ κομματικῶν ἴσως πάθος καταγγελομένων; Μεγαλητέραν ἀδικίαν ἠδύνατο νὰ διπραξῇ ὁ ὑπομοιραρχος ἀπὸ τοῦ νὰ συλλάβῃ καὶ προσωποκρατήσῃ ἀνθρώπους κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἐντάλμα συλλήψεως καὶ ἀποδεδειγμένης τις πράξεως ἐγκληματικῆς; Καὶ ἂν τοῦτο ἐπρατε πᾶς τις ἠδύνατο νὰ τὸν μεμφθῆ δικαίως καὶ νὰ τὸν θεωρήσῃ φατριαστὴν καὶ παραβαίνοντα τὸ καθήκον του.

Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων πιστεύω ὅτι ὁ ἀναγνώστης θέλει πεισθῆ ὅτι, εἰς τὸ ὄρισμένον τοῦτο γεγονός· ἴσα ἴσα ὁ κ. Ἀλέστα ἐξέτελεσε τὸ καθήκον του. Ἐν γένει δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι, ἡ ὑπομοιραρχία πολιτευομένη σωφρονέστατα ἐπισύρει καθ' ἑκάστην τὰς γενικὰς ἐπιδοκιμασίας, καὶ μόνον τινὲς δυσαρστούνται, διότι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι περὶ ἑαυτοῦ τοὺς φίλους ζωοκλέπτας καὶ φυγοδίκους ἐπὶ τῇ δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγαυρίων, διότι ἡ ἀμερόληπτος καταδίωξις ἐνέκλεισε τοὺς εἰς τὰς φυλακάς, ὅπως δώσωσι λόγον τῶν ἀπειρῶν ἐγκλημάτων ἀτινα διέπραξαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ διατριβογράφου.

Κύριε Φαραντζῆ!

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως πρὸς τὰ παρ' Ὑμῶν γραφέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 23 φύλλῳ τοῦ «Εργάτου» καταχωρίζω τὰ ἐξῆς ἐπίσημα ἔγγραφα,

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 41 πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου Νεαπόλεως ἔχον οὕτω:

Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. Οὐμβέρτου Α'. Ἐλέφ Θεοῦ καὶ θελήσει τοῦ ἔθνους Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

Ἡμεῖς Γερουσιαστῆς Φορτουνάτος Πατούλας Πρύτανης τοῦ Βασιλ. Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ἃς ἔδωκεν εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας ὁ κ. Ζεβερίνος Φραγκίσκου, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου καὶ Μαρίας Τανγκῶρε ἐτῶν εἰκοσιενὸς γεννηθεὶς ἐν Σαντεράμῳ τῆς Κόλλεν ἐπαρχίας τῆς Βάρ. Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ἴδιον τὸ παρὸν δίπλωμα τῆς ἐπιδοκιμασίας, ὅπως ἔσται ἀναγνωρισμένος ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε, ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ ὁδοντοῖατροῦ καὶ δύναται νὰ τῷ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Νόμου.

Ἐδόθη ἀπὸ τὸ Βασιλ. Πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως τὴν 12 Φεβρουαρίου 1879.

Ἐπρωτοκαλήθη εἰς σελίδα 5 ὑπ' ἀριθ. 41.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Γραμματείας
Βολιτισέλας.

Ὁ Πρύτανης
Γ. Παδοῦλας.

Ὁ πρῶτος ἀξιωματικὸς τοῦ Πανεπιστημίου
Ὁκτάβιος Μοροῦλας.

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 163 ἄδειαν τοῦ Βασιλ. Ἰατροσυνοεδρίου ἔχουσαν οὕτω: α Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.— Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνοεδρίον.— Ὁ κ. Φραγκίσκος Ζεβερίνος ἐκ Βάρης τῆς Ἰταλίας ὑποστάς τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνοεδρίου ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁδοντοῖατρικὴν, τῶν τῶν νόμων τοῦ κράτους.— Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουνίου 1882.— Ὁ Πρόεδρος Δ. Ὀρφανίδης.— Τὰ μέλη Θ. Ἀραιατῆς, Π Σούτσος.— Ὁ γραμματεὺς Β. Πατρίκιος β.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 4999 ἄδειαν τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐνης ἔχουσαν οὕτω: α Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.— Ὁ Νομάρχης Ἀχαιῶν καὶ Ἡλίδος.— Πρὸς τὸν κ. Φραγκίσκον Ζεβερίνον ὁδοντοῖατρον.— Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας αἰτήσιν Ὑμῶν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 ἀπὸ 5 τρέχ. μῆνος πτυχίον Σας ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ὑπέστητε τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἰατροσυνοεδρίου καὶ ἐπετράπη Ὑμῖν νὰ μετέρχεσθε ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν ὁδοντοῖατρικὴν, χορηγῶ Ὑμῖν τὴν ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγελματῆος σας τούτου κατὰ τὸν ὅποιον προέσταται Νομὸν ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.— Ἐν Πάτραις τὴν 10 Ἰουνίου 1882.— Ὁ Νομάρχης καὶ α. α. ὁ Γραμματεὺς Μ. Γιαννακός.

Ἐ τῶν ἐγγράφων τούτων ἀποδεικνύεται πιστεύω κ. Φραντζῆ ὅτι καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς γνωρίζω τὴν ὁδοντοῖατρικὴν ἐπιστήμην, ἐκτὸς ἐὰν νομίζητε Ὑμεῖς ὅτι εἶθε ἀνώτερος τῶν διδασκάλων τῆς ὁδοντοῖατρικῆς ἐπιστήμης, οἵτινες μὲ ἀνεγνώρισαν ὡς ὁδοντοῖατρον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ὕβρεις καὶ συκοφαντίας ἃς μοι προσήψατε διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπιφυλάσσομαι νὰ Σὲ καταγγείλω εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, ἐκεῖ δὲ θέλει ἀποδειχθῆ ἰσχυρότερος ἡμῶν εἶναι συκοφάντης καὶ ὕβριστής, ποῖα ἀφορμαὶ ἰδιωφελεῖς καὶ κερδοσκοπικαὶ Σὲ ἐξώθησαν νὰ ἐπιτεθῆς κατ' ἐμοῦ καὶ πότερος ἡμῶν προσήνεγκε ἐπιτυχέστερον τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην του ἐνταῦθα.

Πάτραις, 1 Ἰουλίου 1882.

Φ. Ζεβερίνος.

ΕΙΣΟΠΙΟΙΗΣΕΙΣ.

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ 4 Ἰουλίου περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Συνοδικοῦ καὶ Προκαταρκτικοῦ τμήματος τοῦ Λυκείου μου, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ (Δ. Παναγούλας) ἔνθα ἐγένοντο καὶ αἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος οἱ εὐολόμενοι προσελθέτωσαν. Ἡ παροῦσα θεωρηθῆτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Ἐν Πάτραις τὴν 1 Ἰουλίου 1882.

Κωστ. Δ. Κωνσταντινόπουλος

Κλειδοκύμβαλον μὲ οὐρανὸν μεταχειρισμένον εἰς λίαν καλὴν κατάστασιν πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμὴν. Πληροφορεῖται εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Τὴν 22 Αὐγούστου ε. ε. ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου κ. Ν. Πετροπούλου θέλει ἐκτεθῆ εἰς πλειστηριασμὸν ἢ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθοῦσα οἰκία Φαρλοπούλων, ὡς ἀνέφικτος διαμονῆς κατὰ τὴν ἐν παραρτήματι τοῦ παρόντος δηλοποίησιν.